Introduction to פסכת ערכין

תסכת ערכין, deals with a host of issues related to gifts to the מקדש which are peripheral to the world of קדשים. The first topic addressed is ארכין, following הערך. The first topic addressed is שרך האר ערכין. The first topic addressed is based on a hierarchical value "chart" presented at the beginning of the last chapter in אירכין. (v. 1 below). A subset of "דמים" is inferred from the phrase מערכין, in which the subjective value of the "object" is donated, instead of a fixed value based on gender and age. מדרין הו inferred from the phrase משנה (v. 1) and is referred to, in our משנה by the verb הפלאה (Halakhically binding verbal commitments), other examples of הפלאה משנה משנה which lists the classes of people who are included – or extuded – from משנה משניות, provokes a lengthy series of analyses of similar and שברייתות blist classes of inclusion.

32.1.1

2a (משנה א) → 3a (משנה א)

- אַ וַיְדַבּר ה׳ אָל משֶׁה לַאמר: (ב) דַבַּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמרְתָּ אֲלַחָם אִישׁ כִּי יַפְלֹא נֶדֶר **בְּעֵרְכָּך וְּפָשׁת** לַה׳: (ג) וְהָיָה עֶרְכָּדְ הַזְּלַר מָבֶּן עֶשְׁרִים שְׁנָה וְעַד בֶּן שִׁשִּׁים שַׁנָה וְהָיָה עַרְכָּךְ חֲמִשִּׁים שָׁקַל כֶּסֶף בִּשֶׁקֵל הַקְּדָשׁ: (ד) וָאָם נְקָבָה הָוֹא וְהָיָה עַרְכָּךְ שֻׁלִשִׁים שָׁקַל: (ה) וָאָם שָׁנִים וְעַד בַּן עַשְׁרִים שָׁנָה וְהָיָה עַרְכָּךְ הַזָּכָר עַשִּׁרִים שַׁקָלִים וְלַנְקָבָה עַשֶּׁרָת שָׁקָלִים: (ו) וָאָם מָבּן חֹדֶשׁ וְעַד בַּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עַרְכָּדְ הַזְּכָר תַשְּׁה שָׁקַלִים כָּסָף וְלַנְקָבָה עַרְכָּדְ שְׁלשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף: (ז) וְאָם מָבֶּו שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמִעְלָה אָם זָכָר וְהָיָה עֻרְכָּדְ חֲמִשָּׁה עָשֶׁר שְׁקַל וְלַנְּקַבָּה עֲשֶׂרָה שְׁקַלִים: (ח) וְאָם מָדְּ הוּא מֵעֶרְבֶּדְ וְהָעֲמִידוֹ לפני הכהן והעריד אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ויקרא כז:א-ח 2. וְאָם זֶבַח שַׁלָמִים **קַרְבַּנוֹ** אָם מָן הַבָּקַר הוּא מַקְרִיב אָם זָכָר אָם נָקַבָה תַּמִים יַקְרִיבַנוּ לְפָנֵי ה':ייקרא ג, א בּ. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ **קַרְבָּנוֹ** וּשְׁחָטוֹ בֶּּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזְרְקוֹ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּח סָבִיב: *ויקרא ג, ב* 4. וְאָם מְן הַצֹּאן **קַרְבָּנוֹ** לְזָבַח שָׁלַמִים לָה' זָכַר אוֹ נְקָבַה תַּמִים יָקְרִיבְנּוּ: *ויקרא ג, ו* .. לא יַחֶלִיפָנוּ וְלֹא יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ רֵע בְּטוֹב <mark>וְאָם הָמֵר יָמִיר</mark> בְּהַמֶּה בָּבְהַמָּה וְהָיָה הוּא וּתְמוּרָתוֹ יְהָיֶה קֹדֶשׁ:ייק*רא כֹו*ִ,י 6. שָׁלשׁ פָּעָמִים בַּשָּׁנָה יָ**רָאָה** כָּל זְכוּרְךְּ אֱל פְּנֵי הָאָדן ה': שמות כג, יז 7. כִּי כֹה אָמַר ה' בּוֹרֶא הַשַּׁמַיִם הוּא הָאֵלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעשָׁה הוּא כוֹנָנָה **לֹא תהוּ בְרָאָה לְשֶׁבֶת יִצַרְה** אָנִי ה' וְאָין עוֹד:יש*עיהו* מה, יח 8. דַּבָּרוּ אֵל בָּנֵי יִשְׁרָאֵל וַאָמַרְתֵּם אֵלֶהֶם **אִישׁ אִישׁ** כִּי יִהְיֵה זָב מִבְּשָׁרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא: ייקרא טו, ב פ. וְהַדָּוָה בְּנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת זוֹבוֹ לַ**זָּכָר וְלִנְקַבָּה** וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה: *ויקרא טו, לג סו.* **וָאִישׁ** אֲשֶׁר יָטְמַא וְלֹא יָתְחָטָא **וְנָכְרָתַה** הַנְּבֶּשׁ הָהוֹא מִתוֹדְ הַקָּהַל כִּי אֲת מְקְדָשׁ ה' טְמֵא מִי נְדָה לֹא זְרָק עַלְיו טְמֵא הוּא: *במדבר יט, כ* זו. וְלָפָח אָזוֹב וְטָבֶל בַּמִים אִישׁ טָהוֹר וְהָזָה עַל הָאהֶל וְעַל כָּל הַבֶּלִים וְעַל **הַּנְפָשׁוֹת** אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֹּגַע בַּעֶבֶם אוֹ בַחֶּלֶל אוֹ בַמֶּת אוֹ בַקְבֶר: *בסדבר יט, יח* מא יטמאנו הכהן בראשו נגעו: *ויקרא יג, מד* 12. איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו: *ויקרא יג, מד* זו. **אָדַם** כִּי יָהָיֶה בְעוֹר בָּשָׁרוֹ שָׁאָת אוֹ סָפָּחָת אוֹ בַהַרֶּת וְהָיָה בְעוֹר בָּשָּׁרוֹ לְנֵגַע צַרַעַת וְהוּבָא אָל אַהַרֹן הַכּּהָן אוֹ אָל אַחַד מְבָּנִיו הַכּּהַנְים:ייקרא י*אָ*, ב *וו*, **וְהַצֶּרוּע**ָ אֲשֶׁר בּוֹ הַנְגַע **בְּגָדִיוּ יָהִיוּ בְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יְהָיֶה בְּרוּע**ַ וְעַל שַׁפָּם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יְקְרָא: יי*קרא יג, מה*
- I משנה או בורץ. Lists of those included/excluded in ערכין and נדרץ (from both perspectives as object or subject)
 - a all: included כהנים, לויים, לויים, women and ע"כ
 - b exceptions: ערכין are included in all except as objects of ערכין only clear-cut male or female have ערכין
 - c exceptions: those who are non compos mentis (חרש שוטה וקטן) can be objects of נדרים וערכין, but not subjects no דעת
- II analyis of our משנה
 - a "all" (in re: מעריכין): extends to מופלא סמוך (child within year of majority)
 - b "all" (in re נערכין): extends to someone who is physically repulsive;
 - i *Justification*: since he has no value in דמים, which is inferred from "נפשת" yer (v. 1) no ערכין, per "נפשת"
 - (in re משנה (our משנה), nor איינידרין (our משנה), nor איינידרין (our משנה), nor איינידרין (our משנה) משנה) משנה (אייני (our משנה) משנה) nor <1 month (אייני (in בייני (in ביינ (in בייני (in ביינ (in ביינ (in ביינ (in ביינ (in ביינ (in ב
- III Analyses of parallel ברייתות which employ the opening word "הכל" and what that word is intended to include
 - a "הכל סומכין" extends to יורש (for his father's קרבן) contra ר' יהודה
 - ר' יהודה contra (קרבן from his father's) יורש extends to "הכל ממירין" כ
 - i Per: ר' יהודה derives from v. 2 קרבן excludes father's קרבן
 - 1 And: he infers the beginning of תמורה) from the end of סמיכה)
 - 2 תמורה ממיכה that an heir can also generate תמורה; they infer from v. 5 (המר ימיר)
 - (a) And they: use קרבן (vv. 2-4) to exclude מרבן and to include all partners in a קרבן and to include all partners in a
 - (b) ממיכה either maintains that בעלי חוברין don't do סמיכה or he infers הי יהודה from one instance
 - 3 And: ר י יהודה reads v. 5 as extending תמורה power to woman (even though entire בר י יהודה is written בלי זכר
 - (a) אי infer that from ר' יהודה ואם המר ימיר doesn't consider ואם to be significant)
 - c "הכל חייבין בסוכה". extends to קטן who is independent of his mother
 - d "extends to שקטן who knows how to shake לולב) (father is obligated to buy him a לולב).
 - e אינבין בציצית" extends to אינת who knows how to enwrap in טלית
 - f קטן who knows to guard תפילין properly תפילין who knows to guard תפילין

- g "הכל חייבין בראיה, 'extends to ½ עבד, ½ freeman
 - But: according to רבינא, he is exempt
 - 1 Suggestion1: includes lame on 1st day and was healed afterwards
 - (a) Block: this only works if we maintain that each day is a makeup to the previous
 - (b) But: if all are makeup for 1st day, once he was lame on 1st day, is exempt throughout
 - 2 Suggestion2: includes one-eyed man
 - (a) Contra: ruling that 1-eyed man is exempt from יְרָאֶה::יֵרָאֶה (v. 6)
 - 3 Alternative suggestion: ב"ה's exemption only applies before concession of ב"ה that a ½ slave, ½ freeman is de jure free (and then de facto freed) to allow him to procreate as per v. 7
- h שופר extends to children who know how to sound the שופר
- i שאף הן היו באותו הנס חייבות 's ruling that they are ריב"ל extends to women, per "הכל חייבין/כשרין לקרוא את המגילה"
- j "אים extends to women and א"כ, who are required to make their own (autonomous) זימון.
- k איהכל מצטרפין לזימון". extends to a קטן who understand Whom is being blessed
- l "הכל מיטמאין בזיבה": extends to a day-old child
 - i source: איש איש (v. 8) per ר' יהודה
 - Or: לזכר ולנקבה (v. 9) per ר' ישמעאל בנו של ריב"ב ר' ישמעאל
- m *הכל מיטמאין בטמא מת"*. extends to קטן
 - i *Justification*: סד"א per v. 10 only an adult
 - ii Therefore: v. 11 "נפשות" teaches that even טמאי מת can become טמאי מת
 - 1 And: איש (v. 10) excludes כרת from כרת
- n *"הכל מיטמאין בנגעים"*. extends to
 - i Justification: סד"א from v. 12 that only an adult can become צרוע
 - ii Therefore: v. 13 invokes קטנים even קטנים
 - 1 And: איש (v. 12) excludes women from פריעה ופרימה (per v. 14), even though נגעים extends נגעים to women
- or the nomenclature געים" בארון לראות את הנגעים". extends to someone who is not expert in נגעים or the nomenclature
 - i Challenge: נגעים forbids one who is not an expert in נגעים or their nomenclature from declaring them
 - ii Resolution (רבינא): if, once shown, he understands he may declare
 - iii But if: even after having it explained to him he doesn't understand he may not